

(ร่าง)
ประกาศ

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการการทำวิทยานิพนธ์ และภาคนิพนธ์ เพื่อใช้
ประกอบการสำเร็จการศึกษา สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๖

.....
เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ และภาคนิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
มีประสิทธิภาพ ตาม ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ และข้อ ๔๐ แห่ง
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วยการจัด
การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิต
วิทยาลัยในการประชุมครั้งที่

อาศัยอำนาจ ข้อ ๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงออกประกาศกำหนด
หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ และภาคนิพนธ์ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
จังหวัดปทุมธานี เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการการทำวิทยานิพนธ์ และ
ภาคนิพนธ์ เพื่อใช้ประกอบการสำเร็จการศึกษาสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อ ๒ ประกาศนี้ใช้บังคับตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๒/๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ลักษณะและแนวทางการทำภาคนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์

๓.๑ ลักษณะและแนวทางการทำภาคนิพนธ์ (๖ หน่วยกิต)

๓.๑.๑ ลักษณะการทำภาคนิพนธ์

๑. เป็นผลงานทางวิชาการซึ่งมีเนื้อหาสาระแสดงถึงความคิดริเริ่มของ
นักศึกษาในสาขาวิชาที่ศึกษา ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา มีขอบข่าย ปริมาณ คุณภาพ
และความลึกของเนื้อหาวิชาน้อยกว่าวิทยานิพนธ์

๒. อาจเป็นการศึกษาค้นคว้าวิจัยในลักษณะเดียวกับวิทยานิพนธ์ โดยเป็น
งานวิจัยที่มีขอบเขตและสาระเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา

๓. เป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการและขั้นตอน การศึกษาวิจัยที่ถูกต้องตามหลักวิชา ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ ภายใต้ข้อจำกัดของเวลาตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้

๔. เป็นการฝึกปฏิบัติ วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง วิธีการสืบค้นจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การแปลความหมายสำคัญ การวิเคราะห์สรุปผลจากการรายงานการวิจัยอย่างเป็นเหตุเป็นผลโดยมีการทบทวนวรรณกรรม (literature review) ในสาขาที่เกี่ยวข้อง

๕. เป็นการฝึกปฏิบัติการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้ให้เป็นระบบด้วยภาษาที่สละสลวยในอันที่จะเสนอผลงานวิชาการ การเขียนรายงานภาคินิพนธ์ได้อย่างถูกต้องวิธี

๓.๑.๒ แนวทางการทำภาคินิพนธ์

๑. การวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาหรือสถานการณ์

๒. เพื่อศึกษากรณีตัวอย่าง (case study)

๓. การวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎี (test out theory) ที่ไม่ซับซ้อนมากนัก

๔. การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา (problem solving research) ที่ไม่ซับซ้อนมากนัก

๓.๒ ลักษณะและแนวทางการทำวิทยานิพนธ์ (๑๒ หน่วยกิต)

๓.๒.๑ ลักษณะการทำวิทยานิพนธ์

๑. เป็นผลงานทางวิชาการ ซึ่งมีเนื้อหาสาระที่ได้จากการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง โดยการวิจัยมาอย่างดีภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

๒. เป็นการศึกษาวิจัยที่มีขอบเขตและสาระเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา โดยมีขอบข่าย ปริมาณ คุณภาพ และความลึกมากกว่าภาคินิพนธ์

๓. เป็นงานวิจัยที่แสดงถึงการแสวงหาความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยมีการทบทวนวรรณกรรม (literature review) ครอบคลุมเรื่องที่ศึกษาวิจัย ปรากฏแนวคิดทฤษฎีที่นำมาศึกษาวิจัยชัดเจน มีกระบวนการวิจัยถูกต้องตามหลักวิชา และมีการศึกษาจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง น่าเชื่อถือ

๔. เป็นการผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทางวิชาการและวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในสาขาที่ศึกษา

๓.๒.๒ แนวทางการทำวิทยานิพนธ์

๑. การทำวิจัยเชิงสำรวจที่มีความซับซ้อน เช่น มีหลายองค์ประกอบหรือได้ใช้วิธีการทางสถิติที่ซับซ้อนในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

๒. การศึกษากรณีตัวอย่างที่มีความซับซ้อน

๓. การวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีในที่นี่จะเป็นการทดสอบทฤษฎีที่มีอยู่ในขณะนั้น โดยทำการวิจัยในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากเดิม เพื่อเป็นการยืนยันขยายขอบเขตหรือลบล้างทฤษฎีนั้น ๆ

๔. การวิจัย เพื่อแก้ปัญหา โดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาในเชิงวิชาการและวิชาชีพที่ไม่ซับซ้อนมากนัก

๕. การวิจัยเพื่อบุกเบิก (exploratory research) ในอันที่จะค้นหาสิ่งใหม่หรือหาคำตอบ ปัญหา คำถามหรือประเด็นที่ไม่มีผู้ใดรู้หรือรู้น้อยมากในลักษณะที่ไม่มีความซับซ้อนมากนัก

๖. การวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive research)

๓.๓ ลักษณะและแนวทางการทำวิทยานิพนธ์ (๓๖ หน่วยกิต)

๓.๓.๑ ลักษณะการทำวิทยานิพนธ์

๑. เป็นงานวิจัย เพื่อวิทยานิพนธ์ที่มีความเข้ม มีคุณภาพ แสดงความลึกซึ้ง เฉพาะสาขาวิชา

๒. แสดงความเป็นนวภาพ (originality) อย่างใดอย่างหนึ่ง อาทิเช่น พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ พัฒนาการวิจัย และกระบวนการวิจัยใหม่ พัฒนาแนวคิดแบบใหม่ในการอธิบายและตีความข้อมูลหรือข้อเท็จจริง พัฒนาหลักฐานและผลการศึกษาใหม่มาสนับสนุนหรือลบล้างทฤษฎีเดิม พัฒนาความรู้ที่เป็นการต่อยอดแนวความคิดเดิม เพื่อนำไปสู่กระบวนการใหม่ วิธีการใหม่ ทฤษฎีใหม่และผลิตภัณฑ์ใหม่ ฯลฯ

๓. มีกระบวนการวิจัยที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์อย่างเป็นระบบที่ถูกต้องและลึกซึ้งตามหลักวิชา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์อย่างมีวิจารณ์ญาณ และการสังเคราะห์ที่เป็นรูปแบบเพื่อการตอบปัญหาหรืออธิบายปรากฏการณ์ โดยมีเหตุผลประกอบที่เป็นที่ยอมรับได้

๔. เป็นงานวิจัยที่สามารถนำเสนอ และสื่อสารกับนักวิชาการในสาขานั้นและสาขาอื่น ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ เพื่อพัฒนาความร่วมมือ (collaboration) ทางวิชาการ อันจะนำไปสู่การแสวงหาและสร้างองค์ความรู้ใหม่ในสาขาวิชานั้น และสาขาวิชาที่เป็นสหวิทยาการ (interdisciplinary)

๓.๓.๒ แนวทางการทำวิทยานิพนธ์

๑. การวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎี (testing out research) ซึ่งจะเป็นการวิจัยที่เน้นทดสอบทฤษฎีที่มีอยู่ในขณะนั้น โดยทำการวิจัยในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากเดิม เพื่อเป็นการยืนยันขยายขอบเขตหรือลบล้างทฤษฎีนั้น ๆ

๒. การวิจัยเพื่อบุกเบิก ซึ่งจะเป็นงานวิจัยเพื่อค้นหาสิ่งใหม่ หรือหาคำตอบ ปัญหา คำถาม หรือเรื่อง หรือประเด็นที่ยังไม่มีผู้ใดรู้ หรือรู้น้อยมาก ในลักษณะที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

๓. การวิจัยเชิงพัฒนาเพื่อแก้ปัญหา (research and development) อันหมายถึงงานวิจัยที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาในเชิงวิชาการ และวิชาชีพที่ซับซ้อน

ข้อ ๔ ขั้นตอนการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ และภาคินพนธ์

๔.๑ เรียบรายวิชาตามเกณฑ์ของหลักสูตรกำหนด และ/หรือสอบผ่านวัดคุณสมบัติ (ระดับปริญญาเอก) และ/หรือ สอบผ่านประมวลผลความรู้ (ระดับปริญญาโท)

๔.๒ เสนอชื่อเรื่องและแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษา โดยผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

๔.๓ เสนอเค้าโครง

๔.๔ สอบเค้าโครง

๔.๕ แก้ไขและส่งเค้าโครงฉบับสมบูรณ์ เสนอที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

๔.๖ แก้ไขตามมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

๔.๗ ดำเนินการวิจัย ตรวจสอบเครื่องมือ ขอใช้เครื่องมือ และขอเก็บข้อมูล

๔.๘ ตรวจสอบสถานภาพการเป็นนักศึกษา

๔.๙ เสนอขอสอบปากเปล่า

๔.๑๐ ทำเล่มฉบับสมบูรณ์

๔.๑๑ แก้ไข และส่งเล่มฉบับสมบูรณ์ เสนอที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

๔.๑๒ ส่งตรวจบทคัดย่อภาษาอังกฤษ รอผลการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ และแก้ไขบทคัดย่อตามผู้เชี่ยวชาญ

๔.๑๓ ส่งตรวจรูปแบบ

๔.๑๔ ส่งบทความ

๔.๑๔.๑ กรณีส่งภายในบัณฑิตวิทยาลัย ตีพิมพ์ในวารสารบัณฑิตศึกษาส่งตรวจบทความ รอผลการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิ แก้ไขบทความตามผู้ทรงคุณวุฒิ รับใบตอบรับ

๔.๑๔.๒ กรณีส่งภายนอกบัณฑิตวิทยาลัย ตรวจสอบการตีพิมพ์/ นำเสนอผลงาน กรณีตีพิมพ์ในวารสาร ๑) ใบตอบรับตัวจริง ๒) บทความฉบับสมบูรณ์ ๓) สำเนาปกใน-ปกนอกวารสาร* ๔) กองบรรณาธิการของวารสาร* ๕) รายชื่อ Reader ของวารสาร* (* ถ้ายังไม่ตีพิมพ์ให้นำฉบับก่อนหน้ามาแทน)

๔.๑๔.๓ กรณีนำเสนอผลงานทางวิชาการ ๑) ใบตอบรับตัวจริง ๒) บทความฉบับสมบูรณ์ ๓) ใบประกาศนียบัตร หรือเอกสารที่แสดงถึงการนำเสนอผลงาน

๔.๑๕ ส่งแบบคำร้องขอจบการศึกษา (หมายเหตุ : นักศึกษาไม่ค้างค่าลงทะเบียน และค่ารักษาสุขภาพ ก่อนเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

๔.๑๖ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร เสนอชื่อผู้ขออนุมัติจบ ๑) คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย แก้ไขตามมติที่ประชุม ๒) คณะกรรมการวิชาการ แก้ไขตามมติที่ประชุม ๓) สภาวิชาการ แก้ไขตามมติที่ประชุม ๔) สภามหาวิทยาลัย แก้ไขตามมติที่ประชุม

๔.๑๗ ส่งเล่มฉบับสมบูรณ์ ๒ เล่ม พร้อมซีดีข้อมูล ๒ แผ่น

๔.๑๘ รับหลักฐานการจบที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน [ระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ ปริญญาโท (๑๒ หน่วยกิต) ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ปริญญาเอก (๓๖ หน่วยกิต) ไม่น้อยกว่า ๑๘๐ วัน (มากกว่า ๓๖ หน่วยกิต) ไม่น้อยกว่า ๒๗๐ วัน ระยะเวลาในการทำภาคินพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน]

ข้อ ๕ การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน วิทยานิพนธ์ และภาคินพนธ์

๕.๑ ระดับปริญญาโท

๕.๑.๑ แผน ก แบบ ก ๑ หรือแบบ ก ๒ ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

๕.๑.๒ แผน ข ผลงานภาคินพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม ระดับชาติหรือนานาชาติ (Proceeding)

๕.๒ ระดับปริญญาเอก ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นและนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ (Proceeding)

ข้อ ๖ คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และภาคินพนธ์

๖.๑ ระดับปริญญาโท

๖.๑.๑ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำมีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๖.๒ ระดับปริญญาเอก

๖.๒.๑ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำมีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

๖.๓ ภาระงานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และภาคนิพนธ์

๖.๓.๑ อาจารย์ประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกได้ไม่เกิน ๕ คน หากหลักสูตรใดมีอาจารย์ประจำที่มีศักยภาพพร้อมที่จะดูแลนักศึกษาได้มากกว่า ๕ คน ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถาบันอุดมศึกษานั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๐ คน

๖.๓.๒ อาจารย์ประจำ ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน หากเป็นอาจารย์ทั้งที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และภาคนิพนธ์ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนักศึกษาที่ทำภาคนิพนธ์ ๓ คน ทั้งนี้ให้นับรวมนักศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในเวลาเดียวกัน(ทั้งนี้แก่นักศึกษาที่สอบผ่านเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว)

ข้อ ๗ คุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ในฐานะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และภาคนิพนธ์

๗.๑ ระดับปริญญาโท ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผู้ที่มีรายชื่อในทะเบียนของบัณฑิตวิทยาลัยเท่านั้น

๗.๒ ระดับปริญญาเอก ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือ

สาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาและเป็นผู้ที่มีรายชื่อในทะเบียนของบัณฑิตวิทยาลัยเท่านั้น

ข้อ ๘ จำนวนคุณวุฒิและหน้าที่ของอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน โดยเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ อาจารย์ประจำหลักสูตรแต่ละหลักสูตรจะต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาควบคุมวิทยานิพนธ์หรือภาคนิพนธ์ เป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ หรือภาคนิพนธ์ ตลอดจนพัฒนาส่งเสริมคุณลักษณะและความสามารถทางวิชาการของบัณฑิตให้ได้คุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ ให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการ และ/หรือกรรมการและเลขานุการการบริหารหลักสูตร

ประกาศ ณ วันที่

(นายจรูญ ถาวรจักร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ภาคผนวก

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน วิทยานิพนธ์ และภาคนิพนธ์

เกณฑ์การประเมิน : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ ๓)

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมระดับชาติ (Proceeding) ที่ได้รับการยอมรับในสาขา
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมระดับนานาชาติ (Proceeding) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือวารสารวิชาการระดับชาติที่ได้รับการยอมรับในสาขา
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ได้รับการยอมรับในสาขา หรือในระดับสากล เช่น ISI หรือ Scopus

เกณฑ์การประเมิน : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ ๔)

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q๓ หรือ Q๔) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.

๑.๐๐

มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (Scimago Journal Rank www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q๑ หรือ Q๒) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus